

(המשך מעמוד 13)

והיא תורכב ממדינות-העימות הערביות מצד אחד וממדינת ישראל מצד שני. כל תוספת לוועידה חייבת להיות מאושרת על-ידי שתי המעצמות הגדולות, וכן על-ידי כל משתתפי הוועידה עצמה. עמדתן של ברית-המועצות ושל מדינות העימות בדבר השתתפותן של אש"ף, ידועה היטב. עמדתה של ישראל דוחה מכל-וכל את השתתפותן של אש"ף. נותר רק לשקול את עמדתה של ארצות-הברית. הנתונים שבידינו מורים, כי ממשלת קארטר מתכוונת ברצינות להכריזה ש- היא מבקשת פתרון צודק ובר-קיימא ל- בעיית המיזרח-התיכון. השאלה אם תצי- ליח בכך או לאו, תהיה תלויה ביכולתה, בראש-ובראשונה, להכיר במרכזיותה של שאלת הפלסטינים בבעיית המיזרח-תי- כונית, ובאי-האפשרות להביא את השלום מבלי לספק את זכויותיהם הלאומיות ה- חוקיות של הפלסטינים. שנית, היא תהיה תלויה ביכולתה ללחוץ על ישראל ב- מידה שתאלץ אותה לשנות את עמדתה. נראה שהנשיא קארטר מכיר היטב בחשיבותה של השאלה הפלסטינית, כפי שניתן לראות מן הדברים שאמר — עוד בהיותו מושל — להולברוק, בלואווייל, קנטאקי, ב-23 בנובמבר 1975:

„אני סבור שקהילת האומות חיי- בת להכיר בכמה עקרונות בסיסיים להסדר על בסיס על קבע במיזרח- התיכון, ואני סבור שאחד החלקים החשובים בהסדר סופי צריך להיות ההכרה בפלסטינים כבעם ואומה, עם מקום לחיות בו זכות לבחור במנהי- גים משלהם.”

הכרזה זו לובשת חשיבות-מישנה, כא- שר זוכרים שהיא ניתנת בתקופה שבה המועמד לנשיאות חשוף ביותר לביקורת מצד מיעוטים, ומשום כך הוא גם זהיר ביותר בהתחייבו לעמדות ברורות בנושא השנוי-במחלוקת. העובדה שהמושל קאר- טר הביע התחייבות כזו בשלב כזה של מערכת-הבחירות שלו, מעידה על כך ש- היא מייצגת הכרה עמוקה שממנה לא יחזור בו.

אולם, למען ההגינות כלפי הנשיא קארטר, יש להוסיף כי לאחר-מכן אמר: „אולם, לא אכיר באש"ף כבאומה ולא אכיר בעראפאת כבדוברו של העם הפלסטיני, אף שניתן כי זוהי עובי- דה, אלא אחרי שערפאת יסכים ש- למדינת ישראל יש זכות לחיות, ל- חתקים ולחתקים בשלום כחלק בלתי-נפרד מן הקהילה המיזרח-תי- כונית.”

אני סבור שזוהי הכרזה חוגגת ככל שתוכל להיות, הן לגבי הפלסטינים והן לגבי הישראלים. היא מעידה בבירור ש- המושל קארטר יכיר בפלסטינים כבאומה רק אחרי שערפאת יסכים שלמדינת ישראל יש זכות קיום. ובכן, נראה שה- תנאי שהציב המושל קארטר התמלא ב- דיוק לפני 48 שעות. שכן, על-פי ה-לה, מונד" מהיום, שבת, ה-12 בפברואר 1977, הכריז מזכיר-האו"ם קורט ולד- הייס בראיון ל„גרנסלס פוסט”:

„כל המנהיגים הערביים, כולל מנהיג אש"ף, מוכנים להסכים עם קיומה של מדינת ישראל.”

עם קיומו של תנאי זה, שעליו הכריז המושל קארטר בנובמבר 1975 — כתנאי- מוקדם להכרה אמריקאית באש"ף — האם סביר יהיה לצפות שהנשיא קארטר יעניק לאש"ף את ההכרה המובטחת? אפשר לטעון שההבטחות וההתחייבו- יות הניתנות במהלך מערכת-בחירות ל- נשיאות אינן בהכרח מחייבות. ייתכן ש- נכון הדבר, אך מאידך, ההצהרה שמסר סיירוס ואנס ל„ניוירוק טיימס” לפני יומיים, רומזת במפורש שהנשיא קארטר לא סכח מה שאמר המושל קארטר ב- 1975.

כך או כך, אין ספק שהצהרתו של ואנס היא ביטוי ברור להחלטתו של הממשל האמריקאי למלא תפקיד פעיל וחיובי בתרומה לחיפוש אחר שלום אמי- תי במיזרח-התיכון, והדבר מעורר מאד. העמדה האמריקאית הסופית עדיין לא הוכרזה, ויהא עליה להמתין לשובו של ואנס, לשם ניסוח סופי. אולם, אם העובדות הידועות משקפות את אופיה של ההחלטה המצופה, ואם תעשה אר- צות-הברית את הצעד ההגיני של הכרה באש"ף, מבלי להתחשב בהתנגדותה של ישראל — כפי שרומז ה„ניוירוק טיימס” — כי-אז אין ספק שאור התיקווה לשלום במיזרח-התיכון יצנץ במישנה-בהירות! ד"ר עיסאם סארטאווי, ביירות

TIME
מנטול

TIME Menthol
מרעננת ועדינה בכל עת ובכל עונה

תערובת אמריקאית*בטעם מנטול רענן*קינג סייז פילטר*תוצרת דובק

פרסום דיר יעקבסון